

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: De Fattige udj Odensee Hospital [1683 dl. 1684?]

Citation: Kingo, Thomas: "De Fattige udj Odensee Hospital [1683 dl. 1684?]", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 2*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo02val-shoot-workid70992.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 2

De Fattiges udj Odensee Hospital
allerinderligste og underdanigste Suk og Søgning
hos vor allernaadigste Herre og Konge.

O Stormægtigste Monarch, næst Gud vor Lyst og Glæde
O Forlad mig at leg i dit Kongeskiød maa græde
Og øse der een Strøm af Vand og Siele-Vee
Som vælder udaf Nøds usoolet lis og Snee,
Som har brudt ind udj de arme Tremmers Senge
Udj vort *Hospital* og vil dem snarlig trænge
Fra deres Leye ud; om Naadestraaler ey
Optøer det lisebjerg saa gaaer de deres Vey.
Hvad Vey? Gud trøste det! Hvad Vey vil de vel tage
Til nogen Verdens Hielp? som mange Aar og Dage
Sin Food ei haver sat paa nogen Verdens Sti
Mens langs ad Korsens dynd sig daglig ælter i.
Her ligger een som sig i Sengen aldrig vender
Om hand ei løftes af en andens hielpsom Hænder
Om Huuset gik i Brand, saa maa hand brænde med
Saa har den lange Værk ham bundet til sit Stæd.
Her Hviler een, der er kun ligesom en Skygge :
En Beenrad som ej Self sin opholdsmad kand tygge
Dog holdes Livet op, mens Døden tygger paa
Hans Hierte og kand dog saa seen en Ende faa.

*
- 138

Her seer mand Een og fleer, der bær paa Ryg og Lænder
De Læs af mange Aar, hvis Øye food og Tænder
Er dem til ingen Hielp og har alt levet ud
Hvær Ven, O Konge! Dig foruden og saa Gud.
Her skratter Een og i sin Pine stedse skriger
Og efter Himlens Hielp med mange Sucke higer,
Og fylder med sin Graad de Furer som er giort
Udi hans skrumpen Hud, der er som jorden sort.
Her hylér een, der er saa fuld af Saar og Bylder
Som Job og Lazarus og sine Sprecker fylder
Af det hand nærmest har, med blæstet af sin Mund
Og klapper for et Slik ved tungen af een Hund.
Her seer mand jammerlig de saasom andre Bæster
Paa alle fire gaaer og ned mod Jorden fæster
Det Ansigt som vor Gud mod Himlen haver vendt
Saa hart er Scenerne i Korsens Kiæde spendt.
Her falder een, som af sin Hals som Hanen galer
Een anden som et Sviin udgrynter sine Qvaler
En Hvidsler, Hujer, slaaer, som Kalven brøler een
Og skummer, banker sig til Jord, til Træe og Steen.
I Vandet falder een, og kand sig intet vare
Een anden velter sig i Luens grumme fare
Hist kipper Hiertet; Een vil give Aanden op,
Fordi hand langsom har spyt Lungen af sin Krop.
Her Vaandis een, som er de klare Speile lige
Af blanken Vatersot; hist høres andre skrige

*
- 139

For Hovetværk og Vee for Sidesting og Saar
For Vildelse; for Kræft; for Brud i Liv og Laar.
Dog er det deres Trøst i deres mange Smerter
At Gud har selv luckt op de milde Kongehierter
De har med Huus og Ly, med Senger Øll og Mad
Dem rigelig forseet, og giort i Kaarset glad.
Ja! det som deres Siæl end meere Lyst kand gjøre
De Gudsords-Prædicken faaer dagligen at høre
Guds Tienere med Fliid til hvert et Leye gaar
Med Olie og Viin for deris Siæle-Saar.
Ach! skal det komme [end], det skal dog aldrig komme,

Jeg veed det aldrig skeer, Kong Christian den Fromme
Og Femte aldrig seer, dend Dag skal Opgang faae
At Christi-Ledemoed skal Huusevilde gaae.
Den ubarmhertige Soldat hand haver suet
Endog af deris Blod, indtil hand haver kuert
Saa mangen fra sin Sted og Stavn for Skyld og Skat
Saa Christi Arme de maa miste deres plat.
Her ligger een paa Dør for øden Gaard og Arme
Det Gud i Himmelen og Kongen sig forbarme.
Landsknægtens True TROP som flux vil have sit
Om Chris tu s aldrig fik for sine end saa lit,
Hand søger noget der, hvor intet er at finde
Ja Koe hos Kreløs Mand, og maae hand byrden binde
Paa deres Gods, som end et støcke Brød formaar,
Far vel da Hospital, gaaer ud, i Arme, gaaer.

*
– 140

Nej! gaar dog ei saa just, jeg vil for Kongen ligge
Og intet skamme mig for Eders skyld at tigge
Hans Naade er saa stor saa mild hans Hierterood,
Hand haver lovet Hielp, hand er saa Eyegoed.
Forlad mig at ieg maa mig ned i Støven bøye
O Konge for din Stoel, og Himlens store Øye.
Hielp, Hielp de Anne, og betænk, hvad Hielp de faar
At det er Plaster af din Haand til Jesu Saar.

Christi og Kongens allerunderdanigste
og de fattiges skyldige Tiener
THOMAS KINGO